

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De potestate Ordinis, quoad absolvendum. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

cile est. Nunquid, si meus pœnitens post confessa peccata abeat ab extremo magnæ cuspam Ecclesiæ ad aliud extremum, quantum scilicet à meis oculis videri, etiam commodè, posset, validè ego illum absolvam? Erit hæc præsentia moralis pro audienda confessione, imò etiam pro assistentia Missæ, quando Templum plenum est audientibus, quia omnes faciunt unum populum, ritè Missæ assistentem: at certè præsentia moralis non erit pro Absolutione, quæ majorem propinquitatem requirit, nempe illam, quæ est in Judice, non Reum quomodocunque, sed ex Clemente VIII. ut diximus, reum præsentem condemnante, vel absolvente. Ecquæ tandem est hæc? Profectò illa, quæ solent communi voce, etiam aliquanto altiore homines cum hominibus loqui. Hæc enim est præsentia moralis, propria hujus Sacramenti, instituti per modum judicii humani.

12. Secundò, examini, ac Sapientum judicio submitto illud de Viginti passibus: si enim distantia ejusmodi judicetur à Sapientibus esse apta, ut, modo dicto, homines loquantur, apta judicetur, & hic, secus non item.

13. Ex iis, quæ dicta sunt, potest solvi illa communis quæstio de eò Sacerdote, qui lethaliter vulneratum in via veller absolvere à fenestra ob periculum, ne sine absolutione moriatur vulneratus. Dico, n. validè, & licitè posse, si parum fenestra distet, explicando hoc (parum distet) eo modo, quo jam jam dictum est, secus ex se non posset. Dico (ex se) nam hic, & similes casus illud proprium habent, ut si tibi appareat fenestra aliquanto altior, ita ut dubius sis de præsentia debita, tunc, quanta potes contentione vocis, moribundum absolvas, sub conditione tamen (quæ sanè conditio si mente retineatur, sufficit) ut in similibus dubiis, fieri posse, diximus

a alibi, animo semper iterum absolute illam cum suis debitis conditionibus, sive per se, sive per alium conferen-

di.

§. II.

SECUNDA QUÆSTIO.

De Præcepto dato Medicis circa Confessionem Ægotantium.

1. **H**Uc commodè reducitur illud Præceptum Ecclesiasticum, quo b Pius V. b Pius V. præcepit, ne Medici incipiant ægros cura ^{sup. Gre-} nisi eos moneant de faciendâ peccatorum ^{gem.} confessione, neque eosdem ultra tertium diem visitent, nisi ipsis de confessione facta constet, per testimonium Confessoris, scriptis datum, additque, ut Medici, antequam Doctoratus gradum assumant, hoc præceptum, se observaturos, jurent.

2. Profectò multa ex his temperavit è ipsa ^{e Suarez} consuetudo. Primò, ergo id intelligitur de ^{de Pœn. d.} morbis periculosis. Secundò, sufficit testi- ^{35. sec. 3. n.} monium domesticorum, vel ipsius ægroti, si ^{5. Sanc. l. 3.} appareant fide digni. Tertio, satis erit, si Me- ^{Sum. c. 10.} dicus admoneat ægrotum per alios. Quarto, ^{Scortia in} si ægrotus est obstinatus in respuenda Con- ^{conf. Pon-} fessione, non est deferendus à Medico, si, ipso ^{tificis Ep.} se retrahente, grave periculum infirmus in- ^{38. Theor.} curat; sicuti, nec deseritur ægrotus Turca, ^{215.} qui obstinatè respuit Baptismum, quia id esset contra charitatem. Pius autem jubet, ægrum deserere, quando desertionis timore respiscentia speratur infirmi. His autem dictis non obstat juramentum, datum à Medicis; illud enim intelligitur dari, secundum usum receptum.

CAPUT III.

De Potestate Ordinis, quoad absolvendum.

1. **N**Ostrum hic non est confirmare contra Hæreticos, solum Sacerdotem Ministrum esse legitimum Sacramenti Pœnitentiæ; id enim est ab Eugenio IV. & à Tridentino manifestè definitum. ^{d Eug. 4.} Quare suspectus est de hæresi, qui sive in ^{in Decret.} Clericus, sive Laicus, cum non sit Sacerdos, ^{Fidel.} Sacramentum Pœnitentiæ administrat, & e ^{e Trid. sess.} puniendus ab Inquisitoribus, & eidem à ^{Fi-} delibus denunciandus erit.

2. Et

a Urban. VIII. Apof. fic. Lege etiam Bul. lam Greg. XIII. c. de eadem hac re. b Carena l. mox citando. c De lugo de Sacr. d. 18. n. 14. e Sed irregularitatem hanc negat Leander, d quia non est iure expreffa. Verum ego cum diftinctione loquor, ut fufe alibi e de tentiam, ac Laicum omnino ab irregularitate libero, non verò Clericum, faltem quoad effe ctum. f Tertiò nota. Si non Sacerdos nequa quam fe fingat Sacerdotem, nec velit ufurpare officium Sacerdotis, fed ut merus Laicus, pu tans v. g. fe Laicum, (ut certè aliqui ex vulgo V. Abfol. vo. c. 1. d Leander de poen. Tr. 5. difp. 11. q. 6. e In Tr. de Irreg. ubi de irreg. ex prava ordinis ufurpatione. f Gafp. Hur. d. 2. de irregul. diff. 1. n. 5. g Carena de Off. In quif. p. 2. Tribunal Ipe ctat cognoscere de crimine con. Tit. 11. §. 3. Summaro, & de attentato. Si de fecundo. Se h Seelles de Inquif. tionis lib. 1. p. Reg. 12. 6.

2. Et quidem Urbanus a VIII. addidit com mittentem hoc crimen; hoc est abfoluentem peccata, ut etiam celebrantem Miffam fine Sacerdotio, fi complevit ætatis annum vigefi mum, debere dari Curia Sæculari, ut debitis pœnis puniatur.

3. Nota quatuor. Primò, in Hispanica, at que aded in Sicula Inquifitione non folere b pœnam mortis imponi, fed alias mitiores pœ nas, etiam fi complevè, id est, audiendo pecca ta, & ea abfolvendo. Sacramentum hoc ab ejuſmodi non Sacerdote administratum fuerit.

4. Secundò nota, hunc non Sacerdotem, fic delinquentem, fieri irregularem, immò, fi de lictum notorium fit, etiam infamem ex Delu dicens hæc go. c Sed irregularitatem hanc negat Lean der, d quia non est iure expreffa. Verum ego cum diftinctione loquor, ut fufe alibi e de tentiam, ac Laicum omnino ab irregularitate libero, non verò Clericum, faltem quoad effe ctum.

5. Tertiò nota. Si non Sacerdos nequa quam fe fingat Sacerdotem, nec velit ufurpare officium Sacerdotis, fed ut merus Laicus, pu tans v. g. fe Laicum, (ut certè aliqui ex vulgo V. Abfol. vo. c. 1. d Leander de poen. Tr. 5. difp. 11. q. 6. e In Tr. de Irreg. ubi de irreg. ex prava ordinis ufurpatione. f Gafp. Hur. d. 2. de irregul. diff. 1. n. 5. g Carena de Off. In quif. p. 2. Tribunal Ipe ctat cognoscere de crimine con. Tit. 11. §. 3. Summaro, & de attentato. Si de fecundo. Se h Seelles de Inquif. tionis lib. 1. p. Reg. 12. 6.

6. Quattò, Quid fi quis non Sacerdos in cipiãt audire Confefſionem, fed non confe rat Abfolutionem, incidetne in prædictas pœnas?

Reſpondeo, vel agis, an hic fit denuntian dus Inquifitori? vel agis, an fit pœna mortis condennandus? Si de primò, consentiunt Ca rena g & Seelles b debere denunciarì, puniri que pœna faltem extraordinaria, quia ad idem Tribunal Ipe ctat cognoscere de crimine con. Tit. 11. §. 3. Summaro, & de attentato. Si de fecundo. Se h Seelles de Inquif. tionis lib. 1. p. Reg. 12. 6.

que ſententia probabilis est, fed probabilior hæc ſecunda, quia cum agitur de pœnis, ſtri ctior est legum interpretatio faciendã. At qui ſolum audit peccata, & non abſolvit, non di citur ſtrictè, & propriè administrare Sacra mentum pœnitentiæ.

CAPUT IV.

De Jurisdictione Neceſſaria ad abſolvendum.

§. I.

Quid ea ſit?

1. Jurisdictione in communi ex Azone. Est potestas de publico introducta, cum neces sitate Juris dicendi, vel æquitatis ſtatueda. Seu clarius. Est potestas di: endi jus, & proferendi ſententiam, abſolvendo à delicto, vel imponendo pœnam.

2. In noſtro igitur caſu Jurisdictione est potestas data à legitimo Superiore (quis ille ſit dicitur §. 3.) alieni Sacerdoti, per quam tan quam in ſuos ſubditos poſſit diſtus Sacerdos reducere in actum eam potestatem abſolven di à culpis, & pœnitentias injungendi, quam habet in Ordine Sacerdotii.

3. Hanc Jurisdictionem, quam potestatem Clavium appellare ſolemus, eſſe ad abſolven dum neceſſariam, atque aded nequaquam valere Abſolutionem ſine illa, nimis diſertè docet i Trid. Id autem rectè CHRISTUS DO minus inſtituit, quia hoc Sacramentum Pœ nitentiæ conveniens fuit, ut exerceretur per modum Judici, in quo non valet ſententia, niſi à Judice Jurisdictionem habente feratur. Conſidero igitur ego potestatem Ordinis eſ ſe, tanquam gradum Doctoratus, per quem fit homo habilis in actu primo ad exercen dum Officium Judicis, potestatem verò Ju risdictionis (addita approbatione, de qua in cap. ſequenti) eſſe perinde, ac Munus ipſum Ju dicis datum à Superiore, per quod fit in actu ſecundo Judex, habens jus judicandi, id est, abſolvendi, vel puniendi. Lege Suar. k alioſque.

4. Porro ex eo, quod Jurisdictione est ne ceſſaria, ſequitur, Sacerdotem ſimplicem, id est eum, cui non dum collata eſt, nulliter abſolvere.

At